

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν ὦνηρ ὅστις ἐναντίος τοι
ἰζάνει καὶ πλασίον
ἄδου φωνεύσας ὑπακούει

καὶ γαλαίσας ἡμερόεν τὸ δὴ ἴμάν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν,
ὡς γὰρ εὖιδον βροχέως σε, φώνας
οὐδὲν ἔτ' ἔικει,

ἀλλὰ κάμ μὲν γλωσσα ἔαγε, λέπτον
δ' αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρομάκεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ',
ἐπιρρόμβεισι δ' ἄκουαι.

ἂ δέ μ' ἴδρωσ κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρει χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλιγω ἴπιδεύην
φαίνομαι [ἄλλα]

πᾶν τόλματον [.....]